Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31713
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

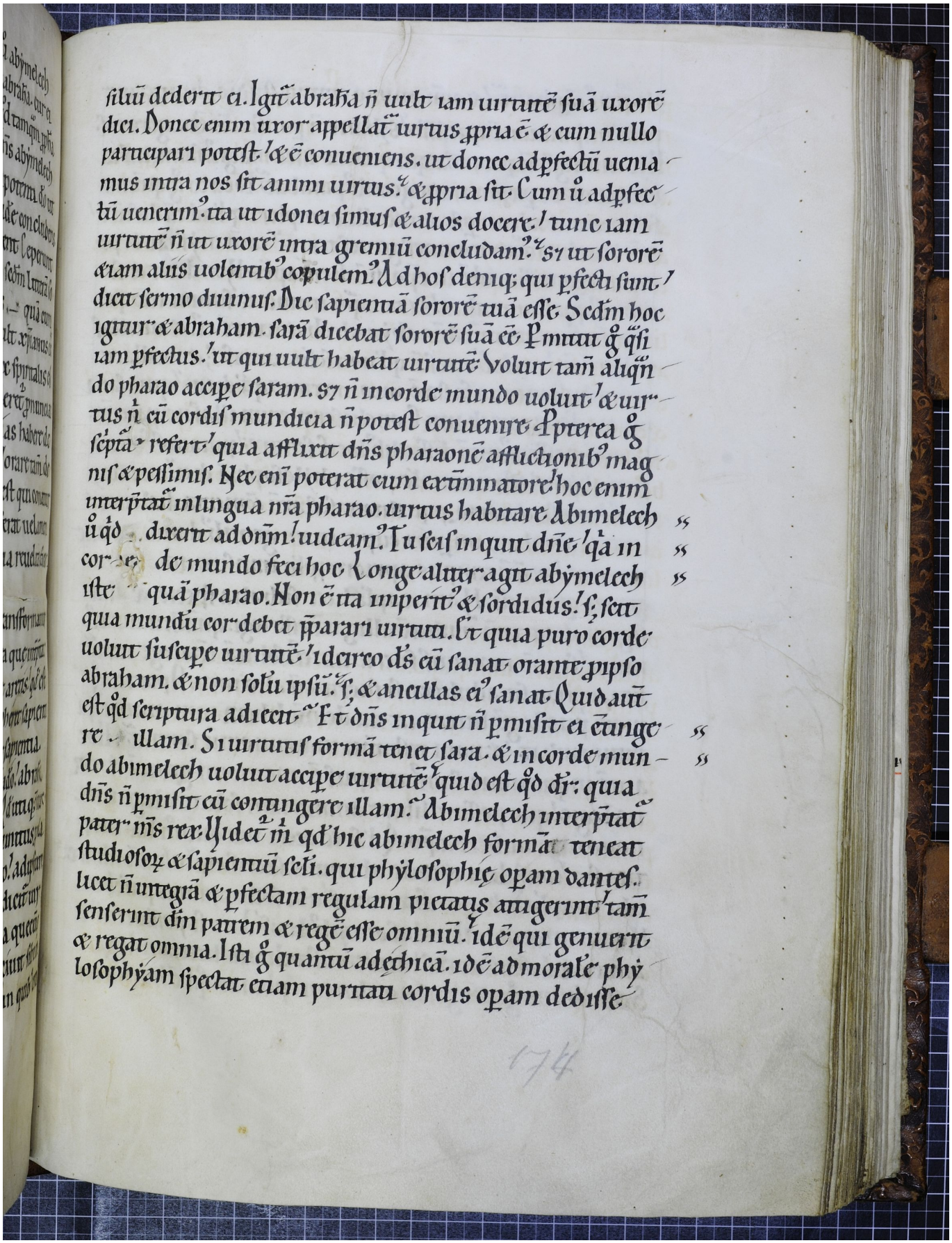

siliū dederit ei. Igit̄ abraha n̄ uult iam uirtutē suā uxorē
dici. Donec enim uxor appellat̄ uirtus ꝓpria ē & cum nullo
participari potest / & ē conueniens. ut donec ad ꝑfectū uenia-
mus intra nos sit animi uirtus. & ꝓpria sit. Cum ů ad ꝑfec-
tū uenerim⁹ ita ut idonei simus & alios docere / tunc iam
uirtutē n̄ ut uxorē intra gremiū concludam⁹. s7 ut sororē
& iam aliis uolentib⁹ copulem⁹. Ad hos deniq; qui ꝑfecti sunt /
dicit sermo diuinus. Dic sapientiā sororē tuā esse. Scd̄m hoc
igitur & abraham. sarā dicebat sororē suā ēē. Ꝑmittit g̊ q̄si
iam ꝑfectus / ut qui uult habeat uirtutē. Voluit tam̄ aliq̄n-
do pharao accipe saram. s7 n̄ in corde mundo uoluit / & uir-
tus n̄ cū cordis mundicia n̄ potest conuenire. Ꝑpterea g̊
scr̄ptā refert / quia afflixit dn̄s pharaonē afflictionib⁹ mag-
nis & pessimis. Nec enī poterat cum extr̄minatore / hoc enim
interp̄tat̄ in lingua nr̄a pharao. uirtus habitare. Abimelech
ů q̊d dixerit ad dn̄m / uideam⁹. Tu scis inquit dn̄e / q̊a in
cor[illegible] de mundo feci hoc. Longe aliter agit abymelech
iste [illegible] quā pharao. Non ē ita imperit⁹ & sordidus / s; scit
quia mundū cor debet p̄parari uirtuti. Et quia puro corde
uoluit suscipe uirtutē / idcirco d̄s cū sanat orante ꝓ ipso
abraham. & non solū ipsū. s; & ancillas ei⁹ sanat. Quid aut̄
est q̊d scriptura adiecit. Et dn̄s inquit n̄ ꝑmisit ei ētinge-
re [illegible] illam. Si uirtutis formā tenet sara. & in corde mun-
do abimelech uoluit accipe uirtutē / quid est q̊d d̄r: quia
dn̄s n̄ ꝑmisit cū contingere illam. Abimelech interp̄tat̄
pater m̄s rex. Uidet̄ m̄ q̊d hic abimelech formā teneat
studiosoꝝ & sapientiū scl̄i. qui phylosophie opam dantes.
licet n̄ integrā & ꝑfectam regulam pietatis attigerint / tam̄
senserint d̄m patrem & regē esse omniū. idē qui genuerit
& regat omnia. Isti g̊ quantū ad ethicā. idē ad moralē phy-
losophyam spectat etiam puritati cordis opam dedisse

174